РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

8 декември 2011 година *

По дело C-272/09 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 15 юли 2009 г.,

KME Germany AG, по-рано известно като KM Europa Metal AG, установено в Osnabrück (Германия),

KME Франция SAS, по-рано известно като Tréfimétaux SA, установено в Courbevoie (Франция),

KME Italy SpA, по-рано известно като Europa Metalli SpA, установено във Флоренция (Италия),

представлявани от адв. M. Siragusa, avvocato, адв. A. Winckler, avocat, адв. G. C. Rizza, avvocato, адв. T. Graf, advokat, и адв. M. Piergiovanni, avvocato,

жалбоподатели,

* Език на производството: английски.

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват г-н E. Gippini Fournier и г-н J. Bourke, в качеството на представители, подпомагани от г-н C. Thomas, solicitor, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н J.N. Cunha Rodrigues, председател на състав, г-н U. Lõhmus, г-н A. Rosas (докладчик), г-н A. Ó Caoimh и г-н Ал. Арабаджиев, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н K. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 6 октомври 2010 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 10 февруари 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си KME Germany AG, по-рано известно като KM Europa Metal AG, KME France SAS, по-рано известно като Tréfimétaux SA, и KME Italy SpA, по-рано известно като Europa Metalli SpA (по-нататък наричани общо „групата KME), искат отмяната на Решението на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 6 май 2009 г. по дело KME Germany и др./Комисия (T-127/04, Recueil, стр. II-1167 (наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което той е отхвърлил искането им за отмяна или намаляване на размера на глобите, наложени им по силата на член 2, букви в)—д) от Решение C(2003) 4820 окончателен на Комисията от 16 декември 2003 г. относно процедура за прилагане на член [81 ЕО] и на член 53 от Споразумението ЕИП (преписка COMP/E-1/38.240 — Тръби за промишлени цели) (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

2 Член 15, параграф 2 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 година — Първи регламент за прилагане на членове [81] и [82] от Договора (ОВ 13, 1962 г., стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3) гласи:

„С решение Комисията може да налага на предприятията и на сдруженията на предприятия глоби от не по-малко от хиляда и не повече от един милион мерни единици, като последният посочен размер може да достигне 10 % от оборота,

реализиран през предходната стопанска година от всяко от участвалите в нарушението предприятия, когато умишлено или поради небрежност:

а) нарушават разпоредбите на член [81], параграф 1 [ЕО] или на член [82 ЕО], или

б) не изпълняват задължение, наложено им по силата на член 8, параграф 1.

При определяне размера на глобата освен тежестта на нарушението следва да се вземе предвид и неговата продължителност." [неофициален превод]

3 Член 17 от Регламент № 17 гласи:

„Съдът има пълна юрисдикция по смисъла на член [229 ЕО], когато разглежда жалбите, подадени срещу решенията, с които Комисията определя глоба или периодична парична санкция; той може да отмени, да намали или да увеличи наложената глоба или периодична парична санкция." [неофициален превод]

4 Регламент № 17 е отменен и заменен от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), в сила от 1 май 2004 г. Член 31 от този регламент е идентичен с член 17 от Регламент № 17.

5 В преамбюла на Известието на Комисията, озаглавено „Насоки относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 от Договора за Европейска общност за въглища и стомана" (ОВ C 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките"), в сила към момента на приемане на спорното решение, се посочва:

„Установените [...] принципи следва да гарантират прозрачността и безпристрастността на решенията на Комисията пред предприятията и също така пред Съда на Европейските общности, като същевременно потвърдят дискреционните правомощия, с които е овластена Комисията за определяне на глоби в рамките на 10 % от общия оборот. Тези правомощия трябва въпреки това да се осъществяват при провеждане на последователна и недискриминационна политика, която съответства на преследваните цели за санкциониране на нарушенията на правилата на конкуренцията.

Новият метод за определяне на размера на глобата ще се придържа към правилата, които се основават на определянето на основната сума, която ще се увеличава, за да се вземат предвид [...] отегчаващите обстоятелства, или ще се намалява, за да се вземат предвид смекчаващите обстоятелства."

6 Съгласно точка 1 от Насоките „[о]сновната сума ще бъде определена в съответствие с тежестта и продължителността на нарушението, които са единственият критерий, посочен в член 15, параграф 2 от Регламент № 17".

7 Във връзка с тежестта на нарушението точка 1, A от Насоките предвижда, че при оценяване на тежестта на нарушението трябва да бъде взет предвид неговият характер, неговото действително отражение върху пазара, където това може да бъде определено, а също така и размерът на съответния географски пазар. Нарушенията ще следва да бъдат класифицирани в една от следните три категории: незначителни нарушения, сериозни нарушения и много сериозни нарушения.

8 Съгласно Насоките много сериозни нарушения са по-специално хоризонтални ограничения, като „ценови картели" и квоти за разделяне на пазара. Възможният размер на глобата е „над 20 милиона [евро]". В Насоките се посочва необходимостта този основен размер да бъде диференциран, за да може да се

вземе предвид характерът на извършеното нарушение, ефективният икономически капацитет на нарушителите за нанасяне на значителни вреди на други оператори, и по-специално потребители, възпиращият ефект на глобата, както и фактът, че големите предприятия обикновено притежават юридически и икономически познания и имат инфраструктури, които им дават възможност по-лесно да установят, че тяхното поведение представлява нарушение. Уточнява се също, че когато в нарушението участват няколко предприятия, може да е необходимо да бъде взета предвид специфичната тежест, а по този начин и действителното отражение на нарушението на всяко едно от предприятията върху конкуренцията по-специално когато е налице значителна разлика в големината на предприятията, извършили същия вид нарушения.

9 Във връзка с продължителността на нарушенията Насоките правят разграничение между нарушения с малка продължителност, по принцип по-малко от една година; нарушения със средна продължителност, по принцип от една до пет години; и нарушения за дълъг период, по принцип повече от пет години. За нарушенията за дълъг период се предвижда допълнителен размер на глобата, който може да се определи, като се увеличи размерът, определен в зависимост от тежестта на нарушението, до 10 % годишно за всяка година на нарушението. Насоките предвиждат също увеличаване на глобата за нарушенията за дълъг период, за да се наложат ефективни санкции за ограниченията, които са имали увреждащ ефект по отношение на потребителите за продължителен период от време, и за да се увеличат стимулите за предоставяне на сведения за това нарушение или за сътрудничество с Комисията.

10 По силата на точка 2 от Насоките основната сума на глобата ще бъде увеличена, когато са налице утежняващи обстоятелства, като например повторно нарушение от същия вид, извършвано от същото или същите предприятия. Според точка 3 от Насоките основната сума на глобата ще бъде намалена, ако са налице смекчаващи обстоятелства, като например: изключително пасивна роля или роля „следвам моя ръководител“ при извършване на нарушението, неприлагане на практика на договорите, които водят до извършване на нарушения, или ефективно сътрудничество на предприятието в процедурите извън обсега на Известието на Комисията относно освобождаването от глоби или намаляването на техния размер по преписки във връзка с картели (ОВ C 207, 1996 г., стр. 4, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството“).

11 Считано от 1 септември 2006 г., Насоките са заменени с Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ C 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).

12 Известието относно сътрудничеството определя условията, при които предприятията, сътрудничещи с Комисията по време на водено от нея разследване на картел, могат да бъдат освободени от глоба или да се ползват от намаление на глобата, която при други обстоятелства би трябвало да заплатят. Според дял Б от това известие именно предприятието, което съобщи на Комисията за картела, преди тя да е предприела проверка и без тя да разполага с достатъчно данни, за да може да докаже съществуването на картела, за който се съобщава, или което първо предоставя доказателства от решаващо значение за доказването на съществуването на картела, може да се ползва с намаление от не по-малко от 75 % на размера на глобата или от пълно освобождаване от глоба. Според дял Г от това известие предприятие може да се ползва от намаление от 10 % до 50 % от размера на глобата по-специално когато преди изпращането на изложението на възраженията то предостави на Комисията сведения, документи или други доказателства, които допринасят за потвърждаване на съществуването на извършеното нарушение.

13 Считано от 14 февруари 2002 г., Известието относно сътрудничеството е заменено с Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ C 45, 2002 г., стр. 3). По настоящото дело обаче Комисията прилага Известието относно сътрудничеството, тъй като, когато са ѝ сътрудничили, предприятията са се съобразили с това известие.

Обстоятелства, предхождащи спора

14 Заедно с други предприятия, а именно Wieland Werke AG, както и Outokumpu Oyj и Outokumpu Copper Products Oy (по-нататък наричани заедно „групата

Outokumpu"), производители на полуготови изделия от мед и от медни сплави, жалбоподателите участват в картел, чиято цел е да се споразумеят относно цените и да си разпределят пазарите в отрасъла на тръбите за промишлени цели, по-специално медните тръби, доставяни под формата на рула или LWC намотки.

15 След извършени проверки и разследвания, на 16 декември 2003 г. Комисията приема спорното решение, чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 28 април 2004 г. (ОВ L 125, стр. 50).

16 Точките от обжалваното решение от значение за настоящата жалба, в които Общият съд обобщава частта от спорното решение, отнасяща се до изчисляването на глобите, са следните:

„11. На първо място, когато става въпрос за определянето на началния размер на глобата, Комисията счита, че нарушението, което основно се състои в определяне на цени и подялба на пазари, само по себе си има характер на много сериозно нарушение (съображение 294 от [спорното] решение).

12. За да определи тежестта на нарушението, Комисията взима предвид и факта, че картелът е засегнал цялата територия на Европейското икономическо пространство (ЕИП) (съображение 316 от [спорното] решение). Освен това Комисията разглежда действителните последици от нарушението и констатира, че картелът е „оказал въздействие върху пазара като цяло" (съображение 314 от [спорното] решение).

[…]

14. Накрая, отново при определяне на тежестта на нарушението, Комисията взима предвид факта, че пазарът на медни тръби за промишлени цели представлява важен сектор, чиято стойност е оценена на 288 милиона евро в рамките на ЕИП (съображение 318 от [спорното] решение).

15. Предвид всички посочени обстоятелства Комисията приема, че разглежданото нарушение трябва да се счита за много сериозно (съображение 320 от [спорното] решение).

[…]

19. На четвърто място, Комисията квалифицира продължителността на нарушението, осъществено от 3 май 1988 г. до 22 март 2001 г., като „за дълъг период“. Поради това Комисията приема за подходящо да увеличи началния размер на наложените на съответните предприятия глоби с 10 % за всяка година участие в картела. […]

[…]

21. На шесто място, с оглед на смекчаващи обстоятелства Комисията отбелязва, че без съдействието на Outokumpu би могла да установи наличието на нарушение само за период от четири години и поради това намалява основната сума на глобата му с 22,22 милиона евро, така че основната сума да съответства на глобата, която би му била наложена за такъв период (съображение 386 от [спорното] решение).

22. На седмо и последно място, въз основа на дял Г от Известието относно сътрудничеството […] Комисията намалява размера на глобите с 50 % за Outokumpu, с 20 % за Wieland [Werke AG] и с 30 % за групата KME (съображения 402, 408 и 423 от [спорното] решение).“

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

17 Жалбоподателите сочат пет правни основания, всичките свързани с определянето на размера на наложената им глоба. Те са изведени съответно от неправилно отчитане на действителното отражение на картела при изчисляване на

началния размер на глобата, от неправилна оценка на размерите на засегнатия от нарушението отрасъл, от неправилно увеличаване на началния размер на глобата на основание продължителността на нарушението, от неотчитането на някои смекчаващи обстоятелства и от недостатъчно намаляване на размера на глобата на основание на Известието относно сътрудничеството.

18 Общият съд отхвърля всички тези основания и жалбата в нейната цялост.

Искания на страните

19 С жалбата си групата KME иска от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение,

— доколкото е възможно с оглед на изложените пред Съда факти, да отмени частично спорното решение и да намали наложената ѝ глоба,

— да осъди Комисията да заплати разноските за настоящото производство, както и тези за производството пред Общия съд или

— при условията на евентуалност да отмени обжалваното съдебно решение, включително в частта, в която е осъдена от Общия съд да заплати съдебните разноски, и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане.

20 Комисията иска от Съда:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди групата KME да заплати съдебните разноски.

По жалбата

21 Групата KME повдига пет правни основания, изведени съответно от различни грешки при прилагане на правото във връзка с отражението на нарушението върху пазара, вземането предвид на оборота, продължителността на нарушението, както и сътрудничеството на жалбоподателите и на последно място, с нарушение на правото на ефективна съдебна защита.

По първото правно основание, изведено от различни грешки при прилагане на правото във връзка с отражението на нарушението върху пазара

Доводи на страните

22 Жалбоподателите посочват, че първото им правно основание се отнася до точки 64—74 от обжалваното съдебно решение. Преди тези точки има обобщение на доводите на страните и се излага становището на Общия съд относно допустимостта на два нови икономически доклада, представени от жалбоподателите, за да докажат липсата на действително отражение на нарушението върху пазара, като Общият съд в точка 59 от обжалваното съдебно решение приема, че тези доклади са допустими.

23 Точки 60—74 от обжалваното съдебно решение имат следното съдържание:

„60 Що се отнася до основателността на настоящото правно основание, следва да се отбележи, че [чрез него] жалбоподателите оспорват както оценката на Комисията за тежестта на нарушението […], така и нейния диференциран подход въз основа на пазарните дялове на съответните предприятия […].

61 Най-напред, що се отнася до диференцирания подход по отношение на разглежданите предприятия, в мотивите на Комисията по този въпрос в [спорното] решение се посочва желанието да се отчете „специфичната тежест на всяко предприятие и следователно на действителните последици от противоправното му поведение върху конкуренцията“ (съображение 322 от [спорното] решение). Следва да се подчертае обаче, че дори при липса на доказателства за действително отражение на нарушението върху пазара Комисията има право да пристъпи към диференцирано третиране в зависимост от притежаваните дялове от съответния пазар, като изложеното в съображения 326—329 от [спорното] решение.

62 Всъщност от съдебната практика е видно, че пазарният дял на всяко едно от съответните предприятия на пазара, обект на ограничителна практика, представлява обективен критерий, който изразява точно каква е отговорността му за евентуалната вреда от тази практика за нормалната конкуренция (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 29 април 2004 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия, T-236/01, T-239/01, T-244/01-T-246/01, T-251/01 и T-252/01, Recueil, стр. II-1181, точка 197).

63 Относно оценката на тежестта на нарушението следва също да се отбележи, че дори Комисията да не е доказала, че картелът е имал действително отражение върху пазара, това е без значение за квалифицирането на нарушението като „много сериозно“ и следователно за размера на глобата.

64 В това отношение е важно да се посочи, че от въведената от Регламент № 17 и тълкувана от съдебната практика общностна система на санкции за нарушение на правилата на конкуренцията е видно, че поради самото си естество картелите заслужават най-строги глоби. Тяхното действително отражение върху пазара, и по-специално въпросът доколко ограничаването на конкуренцията води до установяване на пазарна цена, която е по-висока от тази, която би преобладавала при липсата на картела, не е решаващ критерий за определяне на размера на глобите (вж. в този смисъл Решение на Съда от 7 юни 1983 г. по дело Musique diffusion française и др./Комисия, 100/80-103/80, Recueil, стр. 1825, точки 120 и 129, Решение на Съда от 17 юли 1997 г. по дело Ferriere Nord/Комисия, C-219/95 P, Recueil, стр. I-4411, точка 33, Решение на Съда от 16 ноември 2000 г. по дело Stora Kopparbergs Bergslags/Комисия, C-286/98 P, Recueil, стр. I-9925, точки 68—77 и Решение на Съда от 25 януари 2007 г. по дело Dalmine/Комисия, C-407/04 P, Сборник, стр. I-829, точки 129 и 130 и Решение по дело Tokai Carbon и др./Комисия [посочено по-горе], точка 225; вж. също заключението на генералния адвокат Mischo по дело Mo och Domsjö/Комисия, C-283/98 P, по което е постановено Решение на Съда от 16 ноември 2000 г., Recueil, стр. I-9855, I-9858, точки 95—101).

65 Следва да се добави, че видно от Насоките, споразуменията или съгласуваните практики, които като в настоящия случай са насочени по-специално към определяне на цени и разпределяне на клиенти, могат да бъдат квалифицирани като „много сериозни“ само въз основа на характера им, без да е необходимо подобно поведение да се характеризира с определено отражение или географски обхват. Този извод се подкрепя от факта, че макар в описанието на сериозните нарушения изрично да се посочва отражението върху пазара и последиците в широки области от общия пазар, в описанието на много сериозните нарушения, обратно, не се посочва никакво изискване за действително отражение върху пазара, нито за пораждане на последици в конкретна географска област (Решение на Общия съд от 25 октомври 2005 г. по дело Groupe Danone/Комисия, T-38/02, Recueil, стр. II-4407, точка 150).

66 От съображения за изчерпателност Общият съд счита, че Комисията е доказала надлежно действителното отражение на картела върху съответния пазар.

67 В този контекст следва да се подчертае, че съдебната практика е отхвърлила предпоставката на жалбоподателите, според която, ако при определяне на размера на глобата Комисията се позове на действителното отражение на картела, тя би трябвало научно да докаже наличието на осезаеми икономически последици върху пазара и причинно-следствена връзка между последиците и нарушението.

68 Всъщност Общият съд многократно приема, че действителното отражение на един картел върху пазара трябва да се счита за доказано в достатъчна степен, ако Комисията е в състояние да предостави конкретни и достоверни улики, сочещи с разумна степен на вероятност, че картелът е имал отражение върху пазара (вж. по-специално Решение на Общия съд [от18 юли 2005 г.] по дело Scandinavian Airlines System/Комисия [T-241/01, Recueil, стр. II-2917], точка 122, Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело Archer Daniels Midland/Комисия, T-59/02, Recueil, стр. II-3627, точки 159—161, Решение на Общия съд по дело Jungbunzlauer/Комисия, T-43/02, Recueil, стр. II-3435, точки 153—155, Решение на Общия съд по дело Archer Daniels Midland/Комисия, T-329/01, Recueil, стр. II-3255, точки 176—178, Решение на Общия съд по дело Roquette Frères/Комисия, T-322/01, Recueil, стр. II-3137, точки 73—75).

69 В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват истинността на изложените в точка 13 по-горе факти, въз основа на които Комисията стига до извода, че е налице действително отражение на картела върху пазара, и по-специално факта, че цените са се понижавали през периоди на слабо спазване на тайното споразумение и са се увеличавали значително през останалите периоди, прилагането на система за обмяна на информация за обемите на продажби и за ценовите нива, значителният пазарен дял, притежаван от всички членове на картела, взети заедно, и факта, че съответните пазарните дялове на участниците в картела са останали относително стабилни през цялото време на нарушението. Жалбоподателите изтъкват единствено че посочените факти не доказват, че разглежданото нарушение е имало действително отражение върху пазара.

70 От съдебната практика обаче следва, че въз основа на посочените в предходната точка улики Комисията може правомерно да направи извода, че нарушението е имало действително отражение върху пазара (вж. в този смисъл Решение по дело [Jungbunzlauer/Комисия, посочено по-горе, точка 159, Решение по дело Roquette Frères/Комисия, посочено по-горе, точка 78, Решение от 27 септември 2006 г. по дело Archer Daniels Midland/Комисия, T-59/02, точка 165, Решение по дело Archer Daniels Midland/Комисия, T-329/01, точка 181], Решение на Общия съд от 14 декември 2006 г. по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, T-259/02-T-264/02 и T-271/02, Recueil, стр. II-5169, точки 285—287).

71 Що се отнася до довода на жалбоподателите, че преписката съдържа примери за неспазване на тайните споразумения, следва да се отбележи, че фактът, че споразуменията невинаги са били спазвани от членовете на картела, не е достатъчен, за да се изключи отражение върху пазара (вж. в този смисъл Решение на Общия съд по дело Groupe Danone/Комисия [посочено по-горе], точка 148).

72 Доводите на жалбоподателите, изведени от собственото им поведение, също не могат да бъда взети предвид. Всъщност реалното поведение, което дадено предприятие твърди, че е възприело, е без значение с оглед на оценяването на отражението на даден картел върху пазара, като трябва да бъдат взети предвид само последиците, резултат от нарушението в неговата цялост (Решение на Общия съд от 9 юли 2003 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, T-224/00, Recueil, стр. II-2597, точка 167). Освен това Комисията не може да бъде упрекната, задето в съображение 303 от [спорното] решение е констатирала, че първоначалният доклад не позволява да се отхвърлят направените от нея изводи относно действителните последици на нарушението върху пазара. Всъщност съдържащият се в доклада иконометричен анализ се отнася само до цифровите данни, свързани с жалбоподателите.

73 Поради това с оглед на всички горепосочени обстоятелства настоящото правно основание следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

74 Освен това Общият съд счита, че в рамките на пълната си юрисдикция и в светлината на гореизложените съображения не следва да се поставя отново под въпрос преценката на Комисията относно началния размер на глобата, определен в зависимост от тежестта на нарушението."

24 Жалбоподателите поддържат, че мотивите на Общия съд към обжалваното съдебно решение са нелогични и неподходящи и че съдът е допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че Комисията имала право при определяне на началния размер на наложената им на основание тежестта на нарушението глоба да вземе предвид отражението на картела върху съответния пазар, без да е необходимо да докаже, че споразуменията действително са имали такова отражение, и във всеки случай, като е стигнала до извода за наличието на това отражение въз основа на обикновени индикатори. Наред с това, като приел, че Комисията е доказала в достатъчна степен наличието на отражение на споразуменията върху пазара, Общият съд очевидно изопачил представените му от групата KME факти и доказателства от икономическо естество.

25 На първо място, Комисията твърди, че първото правно основание не може да произведе желания ефект. Всъщност жалбоподателите не изложили доводи срещу точки 60—65 от обжалваното съдебно решение, в които Общият съд приема, че не е необходимо да се доказва действителното отражение върху пазара, било с оглед на диференцирания подход спрямо участващите предприятия, или с оглед на тежестта на нарушението. Те излагали аргументи само срещу доводи на Общия съд, изложени от него от съображения за изчерпателност в точка 67 и сл. от обжалваното съдебно решение, в която той приема, че Комисията е доказала в достатъчна степен от правна страна действителното отражение на картела върху съответния пазар.

26 Комисията отбелязва, че във всеки случай първото правно основание е недопустимо, тъй като се отнася до преценката на фактите и доказателствата.

27 След това тя твърди, че според нея Общият съд е преценил правилно доказателствата.

28 Накрая тя заявява, че Общият съд е мотивирал правилно обжалваното съдебно решение, по-конкретно точка 72 от него, в която Общият съд отхвърля представените от жалбоподателите доводи и доказателства.

Съображения на Съда

29 Жалбоподателите не оспорват изводите на Общия съд относно класифицирането на нарушението като „много сериозно“ по смисъла на Насоките, нито направеното разграничение на предприятията в зависимост от притежаваните от тях пазарни дялове от съответния пазар, за да се съобрази с конкретното значение на всяко предприятие, а следователно и с действителните последици от неправомерното му за конкуренцията поведение. Те оспорват единствено изводите на Общия съд относно действителното отражение на картела като обстоятелство, отчетено при определяне на началния размер на глобата.

30 Според точка 1, A от Насоките при оценяване на критерия тежест на нарушението неговото действително отражение върху пазара трябва да се взима предвид само когато то може да бъде определено.

31 Наистина определянето на действителното отражение на даден картел върху пазара предполага да се сравни положението на пазара в резултат на картела с това, което би се получило в резултат на свободна конкуренция. Множеството променливи величини, които могат да имат отражение върху пазара, налага при такова сравнение задължително да се прибягва до хипотези.

32 В съображение 300 от спорното решение Комисията подчертава, че не е възможно да се определи начинът, по който цените биха се променяли, ако не съществуваше картел, в периода от повече от дванадесет години, през който е продължило нарушението. След като опровергава поддържаните от жалбоподателите доводи, тя представя данните, които ѝ дават основание да заключи в съображение 314 от това решение, че антиконкурентната система като цяло е

имала последици върху пазара, независимо че не е възможно те да бъдат точно оценени в количествено отношение.

33 Така от спорното решение става ясно, че в случая Комисията е счела, че тъй като действителното отражение на нарушението върху пазара, което не е задължителен елемент при определянето на глобата, не можело да бъде измерено, не било възможно да го вземе предвид при изчисляването на глобата. Този извод не е оспорен в обжалваното съдебно решение.

34 В точки 68 и 70 от обжалваното съдебно решение Общият съд припомня съдебната практика във връзка с изискванията за доказване на действителното отражение на даден картел върху пазара. Освен това в точки 69 и 71—73 от това решение той проверява дали Комисията е доказала в достатъчна степен действително отражение на картела върху съответния пазар. Впрочем той прави тази проверка от съображения за изчерпателност, както е посочено в точка 66 от това решение и след като правилно припомня в точка 64 от него, че действителното отражение на картелите върху пазара не е решаващ критерий за определянето на размера на глобите. От това следва, че правното основание, което жалбоподателите излагат срещу тази част от доводите на Общия съд, не може да произведе желания ефект.

35 Във всеки случай с доводите си относно мотивите на спорното решение Общият съд отговаря на обобщения в последното изречение на точка 38 от обжалваното съдебно решение довод на жалбоподателите, че съдържащите се в спорното решение логически разсъждения и изводи относно действителното отражение на картела върху пазара били грешни, неподкрепени с доказателства и противоречиви. Общият съд стига до извода, че са налице доказателства, които позволяват да се установи наличието на такова отражение, но не подлага на съмнение невъзможността то да бъде точно измерено.

36 Ето защо Общият съд, без да си противоречи, от една страна, припомня принципа, че действителното отражение на нарушението върху пазара не е критерий с решаващо значение за определянето на размера на глобите, и от друга страна, проверява мотивите на спорното решение относно наличието на такова отражение.

37 Следователно, както се установява от текста на тяхното първо правно основание, въз основа на осъществения от Общия съд контрол, жалбоподателите неправилно правят извода, че действителното отражение на нарушението върху пазара е трябвало да бъде взето предвид при изчисляване на началния размер на глобата, която им е наложена. Този довод се основава на грешна предпоставка.

38 Колкото до критиката, че Общият съд изопачил представените му от жалбоподателите икономически доказателства, не се твърди, че Общият съд е тълкувал икономическите доклади по начин, който явно противоречи на тяхното съдържание (вж. в този смисъл Решение от 10 февруари 2011 г. по дело Activision Blizzard Germany/Комисия, C-260/09 P, Сборник, стр. I-419, точка 57), а по-скоро че Общият съд допуснал грешка при преценката на съдържанието на тези доклади. Във всеки случай жалбоподателите не посочват точно частите от тези доклади, чийто ясен и точен смисъл е бил пренебрегнат от Общия съд. От това следва, че този довод е недопустим.

39 От изложеното по-горе следва, че първото правно основание следва да се отхвърли.

По второто правно основание, изведено от различни грешки при прилагане на правото във връзка с взимане предвид на оборота

Доводи на страните

40 Второто правно основание се отнася до точки 85—94 от обжалваното съдебно решение. То се отнася главно до точки 90—94 от него, които имат следното съдържание:

„90 В това отношение жалбоподателите твърдят, от една страна, че производителите на тръби за промишлени цели не могат да контролират цената на

медта, тъй като тя се определя в съответствие с [London Metal Exchange], и от друга страна, че купувачите на тръби за промишлени цели сами решават на каква цена да придобият метала. Жалбоподателите подчертават също, че колебанията в цената на метала не оказват никакво влияние върху тяхната печалба.

91 Трябва обаче да се констатира, че няма основателна причина, поради която оборотът на съответния пазар да следва да се изчислява, като се изключват определени производствени разходи. Както Комисията правилно изтъква, във всички промишлени сектори съществуват присъщи на крайния продукт разходи, върху които производителят не може да оказва влияние, но които въпреки това представляват съществен елемент от цялата му дейност и поради това не могат да бъдат изключени от оборота му при определяне на началния размер на глобата (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 15 март 2000 г. по дело Cimenteries CBR и др./Комисия, T-25/95, T-26/95, T-30/95-T-32/95, T-34/95-T-39/95, T-42/95-T-46/95, T-48/95, T-50/95-T-65/95, T-68/95-T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 и T-104/95, Recueil, стр. II-491, точки 5030 и 5031). Този извод не се оборва от факта, че цената на медта представлява съществена част от крайната цена на тръбите за промишлени цели, или от това, че рискът от колебания на цените на медта е по-голям, отколкото при другите суровини.

92 Накрая, що се отнася до различните оплаквания на жалбоподателите — в които се твърди, че вместо да се прилага като критерий оборотът на съответния пазар, с оглед на възпиращата цел на глобите и на принципа на равно третиране би било по-подходящо техният размер да се определя в зависимост от рентабилността на засегнатия сектор или от свързаната с него добавена стойност, — следва да се констатира, че същите са ирелевантни. В това отношение най-напред следва да се подчертае, че тежестта на нарушението се определя, като се отчитат редица фактори, за които Комисията разполага със свобода на преценка (Решение на Общия съд от 12 декември 2007 г. по дело BASF/Комисия, T-101/05 и T-111/05, Сборник, стр. II-4949, точка 65), и тъй като в това отношение няма обвързващ или изчерпателен списък на критериите, които задължително трябва да бъдат взети предвид (Решение по дело Dalmine/Комисия [посочено по-горе], точка 129), не общностният съд, а Комисията, в рамките на своята свобода на преценка и в съответствие с произтичащите от принципа на равно третиране и от Регламент № 17

граници, трябва да избере факторите и цифровите данни, които да вземе предвид с оглед на провеждането на политика, която да гарантира спазването на забраните по член 81 ЕО.

93 По-нататък, оборотът на дадено предприятие или на даден пазар безспорно е неясен и несъвършен фактор за оценка на тежестта на нарушението. Въз основа на него не може да се направи разграничение нито между секторите с висока добавена стойност и секторите с ниска добавена стойност, нито между печелившите и по-малко печелившите предприятия. Въпреки приблизителния си характер обаче понастоящем оборотът се счита, както от общностния законодател, така и от Комисията и от Съда за подходящ критерий за оценка на размера и икономическата мощ на съответните предприятия в рамките на правото на конкуренция (вж. по-специално Решение по дело Musique diffusion française и др./Комисия [посочено по-горе], точка 121, член 15, параграф 2 от Регламент № 17, съображение 10 и членове 14 и 15 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

94 С оглед на гореизложеното следва да се приеме, че Комисията основателно е взела предвид цената на медта, за да определи размера на засегнатия пазар."

41 Според жалбоподателите Общият съд е нарушил общностното право и е мотивирал по неподходящ начин обжалваното съдебно решение, като одобрил използването от Комисията — за преценката на размера на засегнатия от нарушението пазар, необходима за определянето на елемента на наложената им глоба за тежест на нарушението — на пазарна стойност, която неправилно включва приходите от продажби, осъществени на пазар на стоки от по-ранен етап на производствения цикъл, различен от пазара „с картела", въпреки че членовете на картела не са вертикално интегрирани на пазара на стоките от по-ранния етап на производствения цикъл.

42 Те твърдят, че преработването на медта е промишленост с характерни особености. По-конкретно клиентът определял момента на закупуването на метала на London Metal Exchange, а следователно и неговата цена. Независимо че тази цена се начислява от производителя на тръби на клиента с марж за преработка, включването на тази цена при изчисляване на оборота на предприятието би означавало да се пренебрегне икономическата действителност на пазара, която се характеризира именно с големия дял на стойността на суровината в себестойността на продукта и много големите колебания на цената на тази суровина. Тези факти били установени от Общия съд.

43 Според жалбоподателите Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е отчел факта, че Комисията е трябвало да се съобрази с практиката на Общия съд и с практиката, намерила израз в решенията на Комисията, според които, когато Комисията изчислява началния размер на глобата и/или когато тя прилага максималния размер от 10 % от оборота, тя трябва да вземе предвид характерните особености на съответния пазар.

44 Те изтъкват освен това, че като не отграничава жалбоподателите от други предприятия, чийто оборот не се влияе в такава степен от цената на суровината, Общият съд нарушава принципа на недопускане на дискриминация, който задължава различните положения да бъдат третирани различно.

45 Накрая жалбоподателите оспорват съдебната практика, на която се основава Общият съд, в основата на която е свободата на преценка на Комисията. Те считат, че Общият съд не е проверил дали използваните от Комисията критерии за установяване на тежестта на картела са били точни и подходящи.

46 Комисията поддържа, че правното основание е недопустимо, доколкото жалбоподателите приканват Съда да направи различна от преценката на Общия съд преценка относно уникалността на отрасъла на тръбите за промишлени цели. Освен това тя оспорва фактите, така както са описани от групата KME, а именно

че производителите на тръби често действали като представители на клиента при закупуването на медта, и твърдението, че Общият съд се е произнесъл по този въпрос.

47 Във всеки случай Общият съд с основание посочил в точка 91 от обжалваното съдебно решение, че във всички промишлени отрасли съществуват присъщи на крайния продукт разходи, върху които производителят не може да влияе, но които въпреки това представляват основен елемент от цялостната му дейност и следователно не могат да бъдат изключени от оборота му при определяне на началния размер на глобата.

48 Също с основание в точка 93 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че независимо от приблизителния му характер понастоящем оборотът е смятан както от общностния законодател, така и от Комисията и от Съда за подходящ критерий при прилагане на правото на конкуренцията за преценяване на размера и икономическата мощ на съответните предприятия.

Съображения на Съда

49 От постоянната съдебна практика се установява, че, за да се прецени тежестта на дадено нарушение, трябва да се отчетат голям брой фактори, чийто характер и значение се различават в зависимост от вида на нарушението и конкретните обстоятелства във връзка със съответното нарушение. Сред тези фактори могат в зависимост от случая да бъдат обемът и стойността на стоките, предмет на нарушението, както и размерът и икономическата мощ на предприятието, а оттам и въздействието, което то е могло да упражни върху пазара (вж. в този смисъл Решение по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, посочено по-горе, точка 120).

50 Ако Съдът приеме, че е възможно за определянето на глобата да се вземе предвид както общият оборот на предприятието, който представлява указание за размера на същото и за неговата икономическа мощ, така и частта от този оборот, която е получена от стоките, обект на нарушението, и която следователно може да бъде указание за мащаба на това нарушение, той все пак признава, че общият оборот на едно предприятие е само приблизителен и несъвършен показател за размера на същото (Решение по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, посочено по-горе, точка 121, Решение от 17 декември 1998 г. по дело Baustahlgewebe/Комисия, C-185/95 P, Recueil, стр. I-8417, точка 139, Решение от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P и C-213/02 P, Recueil, стр. I-5425, точка 243, Решение от 18 май 2006 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, C-397/03 P, Recueil, стр. I-4429, точка 100 и Решение от 19 март 2009 г. по дело Archer Daniels Midland/Комисия, C-510/06 P, Сборник, стр. I-1843, точка 74).

51 Впрочем той подчертава неколкократно, че на нито един от тези два оборота не трябва да се придава прекомерно значение за сметка на другите фактори за преценка на тежестта на нарушението (Решение по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, посочено по-горе, точка 121, Решение по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, посочено по-горе, точка 243, Решение от 18 май 2006 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, посочено по-горе, точка 100 и Решение от 19 март 2009 г. по дело Archer Daniels Midland/Комисия, посочено по-горе, точка 74).

52 При това положение Общият съд не допуска грешка при прилагане на правото, когато припомня в точка 93 от обжалваното съдебно решение, че оборотът, независимо че е неопределен и несъвършен, остава подходящ критерий за преценката на размера и икономическата мощ на съответните предприятия.

53 Освен това, също без да допуска грешка при прилагане на правото, в точка 91 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че няма никаква основателна причина, която да налага оборотът на съответния пазар да се изчислява, като се изключват някои производствени разходи. Както отбелязва генералният адвокат в точка 141 от заключението си, вземането предвид на брутния оборот в някои случаи, а в други не би наложило да се установи праг под формата

на съотношение между нетния и брутния оборот, който ще се прилага трудно и ще създаде условия за безкрайни и неразрешими спорове, включително за твърдения за дискриминация.

54 В крайна сметка Общият съд е мотивирал по подходящ начин обжалваното съдебно решение и е упражнил контрола, който е негово задължение. Така, тъй като жалбоподателите оспорват използването на оборота за определяне на размера на съответния пазар, в точка 88 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля твърдението на Комисията, че при приспадане на цената на медта от оборота на пазара началният размер на наложената на жалбоподателите глоба нямало непременно да бъде по-малък от 35 милиона евро. След това, в точки 90 и 91 от обжалваното съдебно решение, той проверява дали при определяне на размера на пазара Комисията неправилно взима предвид цената на медта.

55 От тези съображения следва, че Общият съд е осъществил контрола, който му е възложен, че е отговорил на изложеното от жалбоподателите правно основание и не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точка 94 от обжалваното съдебно решение, че Комисията правилно е взела предвид цената на медта, за да определи размера на съответния пазар.

56 Що се отнася до оплакването, че Общият съд не е проверил дали използваните от Комисията критерии за установяване тежестта на картела са били относими и подходящи, важно е да се припомни, че в жалба срещу решение за нарушаване на конкуренцията жалбоподателят трябва да изложи правните основания във връзка с това, а Общият съд не трябва да проверява служебно преценката на факторите, взети предвид от Комисията за определяне размера на глобата.

57 Ето защо второто правно основание не е основателно.

По третото правно основание, изведено от различни грешки при прилагане на правото във връзка с отчитането на продължителността на нарушението

Доводи на страните

58 Жалбоподателите сочат, че третото им правно основание се отнася до точки 100—105 от обжалваното съдебно решение. Те поддържат, че Общият съд е нарушил общностното право и е изложил неясни, нелогични и неподходящи мотиви, за да потвърди частта от спорното решение, в която Комисията е приложила неправилно Насоките и е нарушила принципите на пропорционалност и равно третиране, като е наложила максималния процент увеличение на началния размер на глобата на основание продължителността на нарушението.

59 Според жалбоподателите от точка 1, Б от Насоките следва, че целта на увеличаването на глобата на основание продължителността на нарушението е „налагане на ефективни санкции [за] ограниченията, които са имали увреждащ ефект по отношение на потребителите за продължителен период от време“. Необходимостта от наличието на връзка между продължителността на нарушението и увреждащия му ефект се установявала също и от съдебната практика. Общият съд обаче не проверил дали при преценката на тежестта на нарушението Комисията действително е отдала дължимото значение на факта, че картелът е варирал по интензитет и ефективност в различните моменти. При това положение в точка 104 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно приел, че увеличаването със 125 % на началния размер на глобата не е явно несъразмерно.

60 Комисията отбелязва, че Съдът не е компетентен да замени направената от Общия съд преценка на размера на глобата със собствената си преценка. Следователно правното основание било недопустимо.

61 Във всеки случай Общият съд дал ясно и логично обяснение на своята преценка, с което давал отговор на всички посочени от групата KME правни основания.

Съображения на Съда

62 С третото си правно основание жалбоподателите оспорват едновременно принципа, според който глобата трябва да се увеличи, за да се вземе предвид продължителността на нарушението, и резултата от прилагането на този принцип, а именно увеличаването със 125 % на началния размер на глобата, определен на 35 милиона евро, за да бъде взета предвид продължителността на нарушението от 12 години и 10 месеца, като на всяка година участие отговаря увеличение с 10 %. По този начин основният размер на глобата достига 56,88 милиона евро.

63 Както отбелязва генералният адвокат в точка 162 от заключението си, оспорването на резултата се основава на грешната предпоставка, че размерът на увеличението е 125 %, а той е само 62,51 % (56,88/35 = 1,6251).

64 Когато става въпрос за принципа, според който глобата трябва да се увеличи, за да се вземе предвид продължителността на нарушението, не е необходимо да се установява фактически пряка връзка между тази продължителност и поголямата вреда, причинена на общностните цели, към които са ориентирани правилата на конкуренцията.

65 Всъщност за прилагането на член 81, параграф 1 ЕО отчитането на конкретните последици от дадено споразумение е излишно, след като се окаже, че неговата цел е да ограничи, да предотврати или да наруши конкуренцията (вж. в този

смисъл Решение от 13 юли 1966 г. по дело Consten и Grundig/Комисия, 56/64 и 58/64, Recueil, стр. 429). Това е така, когато, както в настоящия случай, са налице споразумения, съдържащи явни ограничения на конкуренцията, като определянето на цените и разпределянето на пазара. Ако даден картел закрепва състоянието на пазара към момента, в който е сключен, голямата му продължителност може да доведе до ригидност на структурите на пазара и по този начин да намали стимулите за новаторство и развитие за участниците в картела. Възстановяването на положението на свободна конкуренция ще бъде толкова по-трудно и дълго, колкото по-голяма е била самата продължителност на картела.

66 Дори интензитетът и ефективността на картела да се променят във времето, това не се отразява на факта, че този картел продължава да съществува и да прави по този начин още по-ригидни структурите на пазара.

67 Във връзка с хипотезата за пълна липса на прилагане на дадено споразумение следва да се припомни, че точка 3 от Насоките предвижда, че неприлагането на неправомерните споразумения или практики може да бъде смекчаващо обстоятелство, въз основа на което да бъде намален основният размер на глобата. В настоящия случай обаче не изглежда това да е било така, тъй като жалбоподателите са оспорили не прилагането на картела, доколкото става въпрос за тях, а единствено това, че не е взет предвид променливият интензитет на това прилагане и действителното и обективно отражение на картела върху потребителите.

68 Освен това с оглед на множеството променливи величини, които участват именно при определянето на цените на даден преработен продукт, може да се окаже трудно да се измери в количествено отношение действителната вреда за потребителите.

69 Във всеки случай продължителността на нарушението е посочена от законодателя като елемент, който трябва да бъде взет предвид като такъв при определяне на размера на глобите.

70 С оглед на тези обстоятелства в точка 105 от обжалваното съдебно решение Общият съд с право отхвърля като неоснователно правното основание, насочено срещу увеличаването на размера на глобата на основание продължителност на картела.

71 От всички тези съображения следва, че третото правно основание е неоснователно.

По четвъртото правно основание, изведено от различни грешки при прилагане на правото във връзка с взимането предвид на сътрудничеството на жалбоподателите

Доводи на страните

72 Жалбоподателите сочат, че четвъртото им правно основание се отнася до точки 123—134 от обжалваното съдебно решение. Те поддържат, че Общият съд е нарушил общностното право, като е потвърдил частта от спорното решение, в която Комисията е отказала да намали глобата им на основание на тяхното сътрудничество извън приложното поле на Известието относно сътрудничеството, и то в нарушение на точка 3, шесто тире от Насоките, както и на принципите на справедливост и равно третиране.

73 Според жалбоподателите те единствени би трябвало да се ползват от намаляване на глобата, тъй като представили доказателства за продължителността на нарушението, за разлика от групата Outokumpu, която дала само сведения относно общата продължителност на картела.

74 Комисията поддържа, че доколкото групата KME иска от Съда да замени преценката на Общия съд със собствената си преценка, правното основание е недопустимо.

75 Правното основание било освен това неоснователно. Комисията изтъква, че в отговор на всички изложени от групата KME правни доводи Общият съд е дал ясно и логично обяснение за оценката си на случаите, в които може да бъде даден частичен имунитет.

76 Що се отнася до предоставеното на групата Outokumpu намаление на глобата, Комисията отбелязва, че предадената от нея информация дала възможност на Комисията да разследва и да потърси доказателства. Жалбоподателите улеснили изпълнението на задачата, като представили доказателства повече от шестнадесет месеца след групата Outokumpu, без обаче да направят нещо повече. Обратно на това, което жалбоподателите загатват в жалбата си, те не биха могли да се ползват и от частичен имунитет в съответствие с Известието на Комисията относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер по дела за картели, след като този имунитет се отнася до доказателства за „факти, които преди това не са били известни на Комисията“, докато целият период на съществуването на картела не можел да се определи по този начин.

77 Накрая Комисията подчертава, че прилагането на частичен имунитет в посочената от жалбоподателите хипотеза би противоречало на дял Г от Известието относно сътрудничеството, който предвижда намаляване на глобата, когато предприятието предоставя на Комисията информация, документи или други доказателства, които допринасят за потвърждаване на съществуването на извършеното нарушение.

Съображения на Съда

78 Следва да се припомни, че според Известието относно сътрудничеството от освобождаване от глоба или от много съществено намаляване на размера ѝ се ползва само предприятието, което първо предостави доказателства с решаващо значение за доказване съществуването на картела.

79 В точки 144 и 145 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда обстоятелствата във връзка със сътрудничеството на жалбоподателите и това на групата Outokumpu. Това обаче са фактически забележки и преценки, които Съдът не може да контролира в производство по жалба.

80 Впрочем, като се вземе предвид констатацията, че сътрудничеството на жалбоподателите е осъществено по-късно от това на групата Outokumpu, Общият съд правилно приема в точка 147 от обжалваното съдебно решение, че положението на жалбоподателите не е сходно с това на групата Outokumpu и следователно, че те не са били подложени на дискриминация.

81 Накрая, жалбоподателите не посочват в какво се изразява допуснатата от Общият съд грешка при прилагане на правото в изложените в точки 130 и 131 от обжалваното съдебно решение доводи, и по-конкретно не обясняват защо представянето на доказателства за вече известни на Комисията факти оправдавало намаляването на глобата на основание смекчаващи обстоятелства в по-голяма степен от по-ранното представяне на нова за Комисията информация. От това следва, че този довод е недопустим, тъй като е прекалено неточен.

82 От всички тези съображения следва, че четвъртото правно основание е частично недопустимо и частично неоснователно.

По петото правно основание, изведено от нарушаване на правото на ефективно средство за съдебна защита

Доводи на страните

83 Жалбоподателите твърдят, че Общият съд е нарушил общностното право и тяхното основно право на ефективно и безпрепятствено средство за съдебна защита, тъй като не е изследвал внимателно и старателно доводите им и се е доверил прекомерно и в неразумна степен на правото на преценка на Комисията.

84 Те твърдят, че доктрината за „свободата на преценка“ и за „ограничена намеса“ не би трябвало да намира приложение понастоящем, тъй като общностното право сега се характеризира с огромния размер на налаганите от Комисията глоби, развитие, което често се определя като фактическа „пенализация“ на европейското право на конкуренцията.

85 Освен това прякото прилагане на предвиденото в член 81, параграф 3 ЕО изключение, въведено с Регламент № 1/2003, в замяна на предходния режим на разрешение, изключва по дефиниция всяка свобода на преценка на Комисията при прилагането на правилата на конкуренцията и следователно налага само много слабо ограничена намеса от страна на юрисдикциите, които контролират тяхното прилагане от Комисията в конкретни случаи.

86 Жалбоподателите изтъкват освен това, че свободата на преценка на Комисията не би трябвало да се обосновава с твърдяната по-голяма компетентност на Комисията да оценява сложни фактически положения или икономически въпроси. Във връзка с това те отбелязват, че както Съдът, така и Общият съд успешно са провели особено задълбочен съдебен контрол на сложни случаи.

87 Наред с това, като се има предвид пълната юрисдикция на Общия съд на основание член 229 ЕО и член 31 от Регламент № 1/2003, Общият съд не трябвало да признава на Комисията никаква свобода на преценка не само по въпроса дали размерът на глобата е подходящи и пропорционален, но също и относно възприетия от Комисията метод на работа при извършване на изчисленията ѝ. Според жалбоподателите Общият съд трябвало във всеки отделен случай да провери по какъв начин Комисията преценява тежестта и продължителността на дадено неправомерно поведение, и следователно той може да замени преценката на Комисията със собствената си преценка, като отмени, намали или увеличи глобата.

88 Жалбоподателите припомнят също, че според Европейския съд по правата на човека прилагането на административното право чрез административни решения и глоби само по себе си не е нарушение на член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“). То трябва обаче да се ръководи от достатъчно сериозни процесуални гаранции и да бъде съчетано с режим на ефективен съдебен контрол, включващ право на пълен съдебен контрол за проверката на административните решения. Правото на „ефективно правно средство за защита пред съд“ е включено също и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

89 Комисията изтъква на първо място, че петото правно основание е много общо и неточно, за да може да бъде разгледано от Съда. След това тя отбелязва, че групата KME не оспорва основната структура на съдебния контрол на решенията на Комисията и не дава никакви обяснения как позоваването от страна на Общия съд на свободата на преценка на Комисията може да докаже, че Общият съд не е осъществил правилно контрола за законосъобразност на спорното решение при разглеждане на второто и четвъртото правно основание, посочени от групата KME пред Общия съд.

90 Накрая, според Комисията групата KME единствено споменава „наказателноправните обвинения“ и член 6, параграф 1 от ЕКПЧ, но не изследва изводите, които трябва да бъдат направени въз основа на тях.

Съображения на Съда

91 С петото си правно основание жалбоподателите оспорват както начина, по който Общият съд заявява, че трябва да се съобрази с голямата свобода на преценка на Комисията, така и начина, по който той на практика осъществява контрола на спорното решение. Във връзка с това те се позовават както на член 6 от ЕКПЧ, така и на Хартата, без обаче да посочат ясно дали във връзка с това оспорват принципите на съдебния контрол, или начина, по който Общият съд е упражнил този контрол в настоящия случай.

92 Принципът на ефективна съдебна защита е общ принцип на правото на Съюза, който понастоящем намира израз в член 47 от Хартата (вж. Решение от 22 декември 2010 г. по дело DEB, C-279/09, Сборник, стр. I-13849, точки 30 и 31, Определение от 1 март 2011 г. по дело Chartry, C-457/09, Сборник, стр. I-819, точка 25 и Решение от 28 юли 2011 г. по дело Samba Diouf, C-69/10, Сборник, стр. I-7151, точка 49).

93 Съдебният контрол на решенията на институциите е уреден в учредителните договори. Освен предвиденият понастоящем в член 263 ДФЕС контрол за законност, възможен е и пълен съдебен контрол на предвидените в регламенти санкции.

94 Когато става въпрос за контрола за законосъобразност, Съдът приема, че свободата на преценка на Комисията в областите, в които е необходимо да бъдат направени сложни икономически оценки, не означава, че съдът на Съюза трябва да се въздържа да контролира направеното от Комисията тълкуване на данни с икономически характер. Всъщност съдът на Съюза трябва именно да провери не само истинността на посочените доказателства, тяхната достоверност и непротиворечивост, но и дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, както и дали те са от такъв характер, че да подкрепят направените въз основа на тях изводи (вж. Решение от 15 февруари 2005 г. по дело Комисия/Tetra

Laval, C-12/03 P, Recueil, стр. I-987, точка 39 и Решение от 22 ноември 2007 г. по дело Испания/Lensing, C-525/04 P, Сборник, стр. I-9947, точки 56 и 57).

95 Що се отнася до санкциите за нарушения на правото на конкуренцията, член 15, параграф 2, втора алинея от Регламент № 17 предвижда, че за да се определи размерът на глобата, следва да се вземе предвид освен тежестта на нарушението, и неговата продължителност.

96 Съдът приема, че за определянето на размера на глобите трябва да се държи сметка за продължителността на нарушенията и за всички елементи от естество да се включат в преценката на тежестта им, каквито са поведението на всяко от предприятията, изпълняваната от всяко от тях роля при установяването на съгласуваните практики, ползата, която са могли да извлекат от тези практики, размерът им и стойността на съответните стоки, както и рискът, който нарушения от този вид представляват за Европейската общност (Решение по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, посочено по-горе, точка 129, Решение по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, посочено по-горе, точка 242 и Решение от 3 септември 2009 г. по дело Prym и Prym Consumer/Комисия, C-534/07 P, Сборник, стр. I-7415, точка 96).

97 Съдът посочва също, че трябва да се вземат предвид обективни елементи като съдържанието и продължителността на антиконкурентните действия, техният брой и интензитет, размерът на засегнатия пазар и настъпилото влошаване на състоянието на публичния икономически ред. При анализа трябва да се вземат предвид също относителната значимост и пазарният дял на виновните предприятия, както и евентуалното наличие на рецидив (Решение от 7 януари 2004 г. по дело Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, Recueil, стр. I-123, точка 91).

98 Този голям брой елементи задължава Комисията да извърши задълбочено изследване на обстоятелствата във връзка с нарушението.

99 В стремежа си да гарантира прозрачността Комисията приема Насоките, в които посочва на какво основание ще взима предвид едно или друго обстоятелство във връзка с нарушението, и отражението, което то би могло да има върху размера на глобата.

100 Насоките, които според Съда съдържат правило за поведение, указващо практиката, която трябва да се следва и от което в конкретен случай администрацията не може да се отклони, без да изложи съвместими с принципа на равно третиране причини (Решение от 18 май 2006 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, посочено по-горе, точка 91), се ограничават до описание на следвания от Комисията метод на изследване на нарушението и критериите, които тя се задължава да вземе предвид, за да определи размера на глобата.

101 Важно е да се припомни задължението за мотивиране на общностните актове. В настоящия случай това задължение има много особено значение. Комисията е длъжна да мотивира решението си, и по-конкретно да обясни значението, което е придала, и оценката, която е направила на взетите предвид елементи (вж. в този смисъл Решение по дело Prym и Prym Consumer/Комисия, посочено по-горе, точка 87). Наличието на мотиви трябва да се проверява служебно от съда.

102 Освен това въз основа на доказателствата, представени от жалбоподателя в подкрепа на изложените от него правни основания, съдът на Съюза трябва да осъществи контрола за законност, който му е възложен. Когато осъществява този контрол съдът не може да се основе на свободата на преценка, с която разполага Комисията, нито във връзка с избора на елементите, взети предвид при прилагане на посочените в Насоките критерии, нито във връзка с оценката на тези елементи, и да откаже да осъществи задълбочен контрол както от правна, така и от фактическа страна.

103 Контролът за законосъобразност се осъществява въз основа на пълната юрисдикция, която съдът на Съюза има, преди по силата на член 17 от Регламент № 17, а сега — на член 31 от Регламент № 1/2003 в съответствие с член 261 ДФЕС. Тази компетентност оправомощава Съда да излезе от рамките на обикновения контрол за законосъобразност на санкцията и да замени преценката на Комисията със своята преценка и в резултат на това да отмени, намали или увеличи наложената глоба или периодична парична санкция. (вж. в този смисъл Решение от 15 октомври 2002 г. по дело Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P-C-252/99 P и C-254/99 P, Recueil, стр. I-8375, точка 692).

104 Важно е обаче да се подчертае, че пълен съдебен контрол на основание на пълната юрисдикция не е равнозначен на служебен контрол, и да се припомни, че производството пред юрисдикциите на Съюза е състезателно. С изключение на правните основания, свързани с императивни правни норми, които съдът е длъжен да повдигне служебно, като липсата на мотиви на обжалваното решение, жалбоподателят е този, който трябва да посочи правните основания срещу решението и да представи доказателства в подкрепа на тези правни основания.

105 Това изискване от процесуално естество не е в противоречие с правилото, според което, когато става въпрос за нарушение на правилата на конкуренцията, Комисията следва да докаже установените от нея нарушения и да представи доказателства, годни да установят в достатъчна от правна страна степен фактите, чрез които се проявява дадено нарушение. Това, което всъщност се иска от жалбоподателя в производство по обжалване пред съд, е да посочи оспорваните части от обжалваното решение, да изложи оплаквания във връзка с това и да представи доказателства, които могат да бъдат сериозни улики, чрез които да се докаже, че оплакванията му са основателни.

106 Предвиденият в договорите контрол предполага следователно съдът на Съюза да упражни контрол както от правна, така и от фактическа страна и да има право да преценява доказателствата, да отменя обжалваното решение и да изменя размера на глобите. Ето защо не може да се смята, че предвиденият в член 263 ДФЕС контрол за законосъобразност, допълнен с правото на пълен съдебен

контрол по отношение на размера на глобата на основание пълната юрисдикция, предвидена в член 31 от Регламент № 1/2003, противоречи на изискванията на принципа на ефективна защита пред съд, съдържащ се в член 47 от Хартата.

107 От това следва, че петото правно основание, в частта относно нормите за съдебен контрол от гледна точка на принципа на ефективна съдебна защита, не е основателно.

108 В частта относно начина, по който Общият съд е осъществил контрола на спорното решение, петото правно основание съвпада с второто, третото и четвъртото правно основание на жалбата и следователно вече беше разгледано от Съда.

109 В това отношение е уместно да се отбележи, че дори ако няколко пъти, по-специално в точки 35—37, 92, 103, 115, 118, 129 и 141 от обжалваното съдебно решение, Общият съд се позовава на „правото на преценка", на „съществена свобода на преценка" или на „голяма свобода на преценка" на Комисията, тези споменавания не са попречили на Общия съд да упражни пълния и цялостен контрол, който е длъжен да осъществи както от правна, така и от фактическа страна.

110 От всичко това следва, че петото правно основание не е основателно.

111 Ето защо нито едно от посочените от групата KME в подкрепа на жалбата ѝ правни основания не може да бъде уважено и следователно жалбата следва да се отхвърли.

По съдебните разноски

112 По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, който по силата на член 118 от същия се прилага по отношение на производството по обжалване, всяка загубила делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако има направено искане в този смисъл. Тъй като Комисията е поискала групата KME да бъде осъдена да заплати съдебните разноски и тя е загубила делото, следва групата KME да бъде осъдена да заплати разноските за настоящата инстанция.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда KME Germany AG, KME France SAS и KME Italy SpA да заплатят съдебните разноски.

Подписи